

Cestovná správa z mobility

vykonanej v dňoch 3. – 7. 6. 2010

Program celoživotného vzdelávania

Dňa 3. – 7.6. 2010 som sa zúčastnil mobility do Bulharska, ako ďalšej partnerskej krajiny v rámci projektu AIRe v programe celoživotného vzdelávania, ktorú organizovalo Centrum prvého kontaktu Levoča. V Bulharsku sme sa stretli opäť všetci partneri ako v španielskej Zaragoze a to Poliaci, Slováci, Španieli a tento krát hosťujúci Bulhari.

Kým sme sa dostali na miesto určenia, do mesta Kardzhali, na juhu Bulharska, zastavili sme sa aj v hlavnom meste, Sofii, kde sme sa dostali do časti, ktorá nebola oku až taká vľúdna ako tá historickejšia časť s množstvom pamiatok, či modernejšia s novodobými budovami a nákupnými centrami, ktoré sme si mohli prezrieť aspoň cestou naprieč mestom mestskou hromadnou dopravou z hotela na autobusovú stanicu, odkiaľ sme sa mali prepraviť do Kardzhali. Spôsob života, hlavne prostredie v ktorom žijú, ma veľmi prekvapilo. Aj cestou do Kardzhali sme mali možnosť zhliaďnúť atraktivitu prostredia v kontraste so spôsobom života miestnych ľudí.

V Kardzhali sme sa v prvý deň naplánovaného programu stretli s bulharskými partnermi a čakali na partnerov zo Španielska, Poľska i Cypru. V neskorých večerných hodinách docestovali Poliaci, s ktorými sme potom spolu prežili príjemný večer v miestnej reštaurácii s typickými špecialitami a živou hudbou. Ďalší deň sme strávili doobedným pracovným sedením už aj so španielskymi partnermi, na ktorom sa zúčastnil aj starosta mesta Kardzhali a ešte ďalší dvaja starostovia dedín, ktoré sme následne navštívili a to Most a Duzdhovnitsa. Keďže i ja som starostom mojej obce, mohol som si s nimi v krátkej debata vymeniť názory, skúsenosti, poznatky a možnosti v manažovaní samosprávy a porovnať fungovanie celého štátneho systému s vplyvom na samosprávu. V prvej dedine sme ochutnali tradičné jedlá na pravidelnej každoročnej slávnosti, ktorej sa zúčastňujú obyvatelia v početnom množstve, potom sme išli spoločne zasadiť olivu do obecnej materskej školy, ktorú dostali ako dar od španielskych partnerov, následne do Kardzhali do umeleckej galérie bulharských partnerov

a odtiaľ do centra organizácie Krug, čiže do Duzdhovnitse, kde sa konalo pracovné sedenie až do večera. Cestou autobusom sme si prehliadali krajinu, jej krásy, obydlia ľudí a spôsob ich jednoduchého života.

Typické špeciality sme mali možnosť ochutnať vo viacerých reštauráciách, avšak ani v jednej sme sa nevedeli dorozumieť žiadnym svetovým cudzím jazykom, komunikácia bola vždy problémová, no aj napriek tomu sme sa nevzdávali a všetko brali s nadhľadom a s úsmevom na tvári, aj keď objednané jedlo bolo v každom prípade veľkým prekvapením. Táto mobilita mi priniesla nové priateľstvá, skúsenosti, poučenia, to, že byť členom tímu znamená veľkú mieru prispôbovania, ale na druhej strane obohacuje človeka nezabudnuteľnými zážitkami. Napriek všetkému krásnemu som rád, že žijem na Slovensku.

Bc. Peter Pitoňák

V Granč – Petrovciach 8.6.2010